

Abstrakt

Diplomová práce se věnuje analýze činnosti Radikální strany Srbska (SRS) v období následujícím po pádu Slobodana Miloševiče 5. října 2000 v důsledku masových protestů, a to až do parlamentních voleb v r. 2003, kdy tato strana získala ve Skupštině Srbska nejvíc mandátů. Vítězství SRS nebylo ojedinělou událostí, avšak, jak se ukázalo později, představovalo začátek nového směřování srbské politiky ke konsolidaci, návratu a reformování nacionalistických sil, které později převzaly proevropskou rétoriku.

Cílem práce za prvé bude stanovit důvody a předpoklady toho návratu, za druhé popsat komunikační strategii SRS v letech 2000–2003, jež straně dovolila za pro ni silně nepříznivých podmínek zformulovat efektivní volební poslání.

V rámci analýzy práce zkoumá především následující otázky: 1) Zda renesance vlivu radikální strany neodráží skutečnost, že pád Miloševičovy exekutivy neznamenal zásadní předěl v politickém vývoji Srbska, a že tedy víceméně šlo hlavně o personální změny ve vedení státu. 2) Jak širokou podporu měl nacionalistický program v srbské společnosti v období vlády Miloševiče a po jeho pádu. 3) Do jaké míry byla SRS připravená převzít roli vedoucí nacionalistické síly po pádu Miloševiče.